

Sygn. akt **IV Ka 1497/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodnicząca: SSO Beata Marzec (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Mazurek

SO Magdalena Mikłaszewicz

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Damiana Kordykiewicza

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2013 r.

sprawy **G. K.**

oskarżonego z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie

z dnia 29 sierpnia 2012 r. sygn. V K 313/11

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę G. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu Szczecin-Centrum w Szczecinie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 1497/12

UZASADNIENIE

G. K. został oskarżony o to, że:

w okresie od września 2010 r. daty bliżej nieustalonej, do 05 stycznia 2011 r.

w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w mieszkaniu przy ul. (...) dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez tzw. wcięcie w instalację elektryczną pomiędzy zabezpieczeniem przelicznikowym znajdującym się na klatce schodowej a układem pomiarowym znajdującym się wewnątrz mieszkania, w wyniku czego powstały straty o bliżej nieustalonej wartości, ustalonej ryczałtowo na sumę 1.788,15 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 278 §1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2012 r. (sygn. akt V K 313/11) uniewinnił oskarżonego od tego zarzutu, kosztami postępowania obciążając po myśli art. 632 pkt 2 kpk – Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył apelacją prokurator, zarzucając mu obrazę przepisu art. 7 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia polegającą na dowolnej ocenie dowodów skutkującą przyjęciem tezy, że zebrany materiał dowodowy nie pozwala na uznanie

winy i sprawstwa G. K. za udowodnione, co skutkowało jego uniewinnieniem, podczas gdy ocena wszystkich dowodów przeprowadzonych

w oparciu o zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy

i doświadczenia życiowego prowadzi do odmiennego wniosku i pozwala na uznanie sprawstwa oskarżonego za udowodnione.

Powyższy zarzut stał się podstawą sformułowania przez apelującą wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie.

Doprowadziła ona do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Kontrola odwoławcza wyroku i jego uzasadnienia połączona z analizą akt sprawy wykazała, że wydanie orzeczenia uniewinniającego G. K. od zarzutu popełnienia czynu z art. 278 §1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk było rezultatem niestaranego przeprowadzenia postępowania dowodowego, a jednocześnie oceny zgromadzonych dowodów, która nie czyni zadość dyspozycjom art. 7 kpk i art. 410 kpk.

Taki sposób procedowania spowodował, że orzeczenie to nie może się ostać, a sprawa musi zostać rozpatrzona ponownie.

Danie wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że do mieszkania przy ul. (...)

w S. wprowadził się od września 2010 r., że nie miał świadomości istnienia

w tym mieszkaniu nielegalnego podłączenia, którego miała dokonać R. W. – nastąpiło w sposób całkowicie bezkrytyczny z pominięciem dowodów, które tę wersję podważały, tj. z dokumentów wskazujących na zawarcie przez oskarżonego umowy

o dostawę energii w systemie przedpłatowym na potrzeby mieszkania przy ulicy (...) już w dniu 07 maja 2010 r. (k. 58-60) i zainstalowanie tam licznika

w dniu 10 maja 2010 r.; z zeznań przesłuchanej niestety tylko w postępowaniu przygotowawczym R. W. (k. 55) z których wynikało, że z tego mieszkania wyprowadziła się ona na ul. (...) w kwietniu 2010 r.; zeznań nauczycielek córki oskarżonego, które miały przychodzić do niej na lekcje

do mieszkania na ul. (...) w roku szkolnym 2008-2010 r. (J. B. – k. 167), w roku szkolnym 2008-2009 r. (M. W. k. 167), i nigdy nie były pod adresem przy ul. (...) II, który oskarżony podawał w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie jako ten pod którym miał zamieszkiwać

(vide: k. 127) – do tego odmiennie niż w postępowaniu przygotowawczym na k. 42 (miał się wyprowadzić z córką z ul. (...) na ul. (...)). J. M. słyszała tylko z rozmów, że oskarżony miał remontować mieszkanie przy ul. (...) II. Sąd niesłusznie uznał, że zeznania J. M. i M. W.

nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy prawidłowo ocenione mogły posłużyć do zweryfikowania wersji oskarżonego.

Określenie czasu kiedy oskarżony zamieszkiwał w lokalu przy ul. (...) może mieć ważne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż wpływa na jego świadomość

i wiedzę o nielegalnym podłączeniu (w kontekście także wysokości rachunków (kwot) jakie płacił za energię elektryczną, co do których sąd przyznał, że były bardzo niskie). Wysokość tych rachunków należało rozpatrywać też

w kontekście dużej ilości urządzeń elektrycznych znajdujących się w tym mieszkaniu w dniu kontroli, co obrazuje protokół oględzin na k. 4-5 akt sprawy.

Sąd I instancji, dając wiarę oskarżonemu, pominął też istotne okoliczności wynikające nawet z jego wyjaśnień składanych na rozprawie, co sprawia, że ich ocena jest wybiórczą, a więc i zarazem dowolną.

Oskarżony będąc przesłuchany w postępowaniu sądowym wyjaśnił (k. 128), że wymieniał w mieszkaniu na ul. (...) wszystkie gniazdka elektryczne, wyłączał wtedy wszystkie bezpieczniki znajdujące się na liczniku przedpłatowym i w żadnym gniazdku nie było prądu. Podał też wówczas, że jak nie wykupił prądu przed zużyciem dostawy dotychczas wykupionej, to w mieszkaniu wszystko zgasło, dlatego nie przypuszczał, że jest jakieś nielegalne podłączenie w tym mieszkaniu.

Powyższe wyjaśnienia należało zweryfikować zeznaniami pracowników (...), którzy dokonywali kontroli w zajmowanym przez niego mieszkaniu przy ul. (...) w dniu 05.01.2011 r.; ujawnili oni, że po wypięciu przewodu odpływowego z listwy zaciskowej licznika stwierdzono pracujące urządzenia elektryczne.

Potwierdzał to sam oskarżony przed sądem w toku tego samego przesłuchania (vide: k. 128): „Podczas kontroli kontrolujący stwierdzili, że po wypięciu przewodu zasilającego w niektórych gniazdkach jest prąd. To były dwa gniazdka, do którego włączona była lodówka i choinka”.

Należało rozważyć, czy oceniane przez przyzmat zeznań pracowników (...) M. Z., J. N., S. D. wyjaśnienia oskarżonego w tej części są logiczne i czy brzmią wiarygodnie. Należałoby dokładnie przesłuchać wskazanych pracowników (...) celem odniesienia się przez nich do tych wyjaśnień oskarżonego, czy brak doładowania licznika oraz wyłączenie bezpiecznika mogły spowodować wyłączenie prądu w całym mieszkaniu.

Sąd Rejonowy pochopnie i przedwcześnie zrezygnował z przesłuchania znanej z miejsca zamieszkania R. W. odczytując w trybie art. 391 §1 kpk jej zeznania z postępowania przygotowawczego, które były nad wyraz ogólnikowe i lakoniczne.

Jak wynika z informacji zawartych w aktach sprawy (dokumenty na k. 183a, 188), policja ustaliła, że sporadycznie, ale przebywa ona pod adresem przy ulicy (...) w S.. Sama R. W. nawiązała kontakt z sądem (vide: jej pismo k. 170), usprawiedliwiając nieobecność na rozprawie faktem podjęcia przez siebie pracy na terenie Niemiec, a pracownikowi sekretariatu udało się nawiązać z nią kontakt telefoniczny (notatka k. 139).

Sąd Rejonowy powinien był w tej sytuacji dolożyć większej staranności w dążeniu do przesłuchania R. W. na rozprawie, gdyż zachodzi konieczność jej bezpośredniego dokładnego przesłuchania (na okoliczność kiedy oskarżony wprowadził się na ul. (...), czy zamieszkiwał tam z nią bezpośrednio przed jej wyprowadzką w kwietniu 2010 r. na ul. (...), czy i kiedy wykonywał remont mieszkania przy ul. (...)).

W pisemnych motywach swojego wyroku sąd ten nie tylko niezasadnie stwierdza, że materiał dowodowy pozwala rozstrzygnąć sprawę bez bezpośredniego przesłuchania R. W., ale de facto stawiając pochopnie oskarżonego G. K. poza nawiasem osób podejrzanych o nielegalny pobór energii, obciąża tym faktem R. W., która zaprzeczała temu w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym, i traktując je a priori jako niewiarygodne.

Co więcej sąd ten narusza wyrażony w art. 170 §2 kpk zakaz anatocyzmu, czyli oceny dowodu przed jego przeprowadzeniem. Chodzi mianowicie o stwierdzenie na str. 4 uzasadnienia. Uznaje bowiem, że: „nawet jeśli w toku postępowania sądowego przyznałaby się ona do nielegalnego podłączenia i zeznała, że oskarżony wiedział o

tym nielegalnym podłączeniu, to takie jej zeznania nie zasługiwałyby na wiarę (w zakresie w jakim obciążałyby oskarżonego), albowiem jak wynika z akt niniejszej sprawy, skłonna jest ona do fałszywego oskarżania G. K., czego najlepszym dowodem jest dokonane przez nią anonimowe zgłoszenie kradzieży prądu”. To ostatnie zresztą ustalenie sądu dotyczące osoby anonimowego informatora, iż miałyby nim być R. W., jawi się również jako dowolne, gdyż nie znajduje ono oparcia

w materiale dowodowym sprawy (poza snutymi przypuszczeniami przez oskarżonego, mającego w tym ewidentny interes procesowy), bez przesłuchania na tę okoliczność samej R. W..

Nie można zaakceptować także odrzucenia a priori zeznań R. W.

z powodu jej rzekomego skonfliktowania z oskarżonym, kiedy już od 2003 r. ustał ich konkubinaty, a oskarżony wychowuje ich wspólne chore dziecko.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy konieczne będzie, podczas przesłuchania oskarżonego, korzystanie z art. 389 §1 i 2 kpk; Sąd Rejonowy mimo, że na rozprawie (k. 129) odczytał mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego z k. 42-43

z uwagi na to, że „oskarżony pewnych okoliczności nie pamięta” nie dostrzegł, że wówczas wyjaśniał, iż z córką wyprowadził się z ul. (...)i mieszkał na ul. (...), a przed sądem podał, że zamieszkiwali przy ul. (...)II ((...))

Należałoby więc wezwać oskarżonego do wyjaśnienia zachodzących sprzeczności w jego wyjaśnieniach, jak nakazuje art. 389 §2 kpk.

Nie można wykluczyć, że zaistnieje jednak potrzeba przesłuchania W. C. – osoby, która według oskarżonego jest właścicielem lokalu przy ulicy (...) II, z tego dowodu Sąd Rejonowy niesłusznie zrezygnował (k. 168) uznając, że jego zeznania nie mogą mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z uwagi na to, iż nielegalne podłączenie było zakryte tynkiem ściennym, a zatem musiało być dokonane przed remontem mieszkania przy ul. (...), sąd powinien był podjąć czynności zmierzające do ustalenia, kiedy i kto w mieszkaniu tym przeprowadzał remont (należy zauważyć, że oskarżony w swoich wyjaśnieniach już zresztą wyżej przywoływanych wskazywał na wymianę przez siebie wszystkich gniazdek w tym mieszkaniu). Wyżej wymienioną okoliczność należy ustalić w drodze przesłuchania oskarżonego, zeznań świadków (R. W., J. M., M. W., ale i pracowników (...) M. Z. i J. N., którzy skoro przeprowadzali kontrolę, będą mogli ocenić, czy mieszkanie wyglądało na świeżo remontowane i czy oskarżony coś na ten temat wspominał).

Ponowny osąd sprawy będzie więc wymagał, jak z powyższych wywodów wynika bezpośredniego przeprowadzenia na nowo wszystkich dowodów

oraz konsekwentnego skutecznego dążenia do przesłuchania R. W.

na rozprawie, która powinna zostać na niej bezwzględnie przesłuchana, w tym na okoliczności, na jakie wskazano w niniejszym uzasadnieniu.

Dopiero po skompletowaniu w taki sposób materiału dowodowego, sąd oceni dowody z respektowaniem reguł zawartych w art. 7 kpk i 410 kpk, co dopiero warunkuje możliwość poczynienia odpowiadających prawdzie ustaleń faktycznych i wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia. Wszystkie wyrażone powyżej zalecenia i zapatrywania prawne Sądu Okręgowego będą wiążące dla sądu, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania – w myśl art. 442 §3 kpk.

Tak argumentując, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 437 §2 kpk, jak w swoim wyroku.

J.D.

Dorota Mazurek Beata Marzec Magdalena Mikłaszewicz